

Jana Kočendová

MIGRÉNO, DÍKY!

Varování:

Příběh neposkytuje lékařskou péči ani nepředepisuje využití jako formu léčení tělesných, duševních či zdravotních problémů bez porady s lékařem. Záměrem je poskytnout informace obecné povahy. V případě, že příběh použijete pro sebe, autorka za toto nenese žádnou odpovědnost.

-

MIGRÉNO, DÍKY!

Kdybych chytila zlatou rybku, moje rychlá bezprostřední přání by zněla takto: „Rybko, dej mi prosím peníze na dům, cestování, finanční bezstarostnost, udrž prosím mé zdraví a mou milující rodinu.“ Přepsáno do reality: „Nemám dostatek financí, abych si koupila dům, cestovala, svobodně si žila, nejsem si dostatečně jistá svým zdravím a souladem své rodiny.“

Když jdu kolem člověka, který má špatnou náladu, nemusí ten dotyčný říct ani půl slova a já vím, že tu špatnou náladu má. Když přede mnou někdo rozkrojí citron, nakape si šťávu do úst, začnu slinit a šklebit se. Přitom sama fyzicky nic nejím. Moje myšlenky spustily fyzické procesy v těle. Když zavřu oči, předpažím ruce a představím si, že mi někdo vkládá do levé ruky encyklopedie a na pravou ruku mi uvazuje heliové balonky, automaticky mi levá ruka poklesne. Fyzicky ale v rukách nic nemám. Jak je to tedy možné? A jak lze totéž aplikovat na mé sny?

Pokud tedy vyzařuji a svému tělu říkám: „Nemám dostatek financí, abych si koupila dům, cestovala, svobodně si žila, nejsem si dostatečně jistá svým zdravím a souladem své rodiny,“ jaké mám vyhlídky? A jak vůbec vypadá můj život, jaký příběh vyprávím?